

[Morten Lange.]

skille os ad, og vi kan naturligvis rende vor vej, men de legale muligheder for at komme ud, de ligger, jeg havde nær sagt, hos paven i Rom, og det er lidt fjernt. Det er lige så svært at komme ud af denne traktat som af et romersk-katolsk ægteskab, og vi skal ikke foregøgle nogen, at vi kan indgå en prøveformaling og så, når det engang er opdaget, at det ikke var så morsomt, gå vores vej igen. Jeg vil opfordre såvel tilhængere som modstandere til i den sidste afdeling af denne væsentlige debat at lade være med at sløre sagen på dette punkt. Danmarks vælgere bør ved folkeafstemningen tage stilling til en definitiv akt, og ud derfra bør de sætte deres kryds. Ja eller nej. Kun hvis vi holder det fast, får vi en rimelig baggrund for den danske afgørelse. Der skal komme en lang runde endnu, før vi når til den 2. oktober. Det er væsentligt, at vi prøver på at holde diskussionen på spór, og det er væsentligt, at vi prøver på at holde fast ved de vigtige linjer, hovedlinjerne, og ikke fortaber os i alle de små undtagelser. Det er vigtigt, at vi gør folk klar over, at den afgørelse, der forestår, er af endelig karakter og vil binde eller formåle Danmark på den måde, som flertallet ønsker det, eller holde Danmark frit på den måde, som flertallet ønsker det. Ingen vej findes ind imellem de to standpunkter ud over en florumvunden sti, som ingen kommer til at gå på.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Hr. Morten Langes smukke formaninger gør det umuligt for én at blive siddende stille et eneste øjeblik, dette med ikke at sløre osv. Når en professor i bier og blomster formaner en professor i økonomi om økonomiske problemer, så skal resultatet jo blive derefter. Hvad angår store blokke osv. på det økonomiske område er jeg ked af at skulle belære hr. Morten Lange, som sikkert kender meget mere til øst, end jeg gør, om en udvikling, der har fundet sted i årevis i de østlige lande, og som jeg, fordi jeg nu er begyndt at interessere mig for radio, hørte fra Deutschlandsender. Der blev gjort overmåde meget ud af, hvor langt man nu var nået i udviklingen i øst i retning af integration, og der blev sagt integration og integration; og se, det var ikke, fordi man var blevet bange for vest, nej, det var en

naturlig slutfase af en udvikling, som man havde stræbt imod i mange år.

Jeg skal ikke bruge tid på at forklare nogen, at blokkene i Europa såmænd nok bliver lige store, hvad enten Danmark kommer med eller ej, det er nok ikke det, der er afgørende. Men blot lige det til sidst: hvem er det i vesten, der arbejder for integration? Det er de tyske socialdemokrater, de hollandske socialdemokrater, de belgiske socialdemokrater. De danske er nok noget mere skeptiske.

Endelig til allersidst: jeg har også hørt radio fra Italien, jeg har lært mig deres sprog. I den afsluttende valgkamp var der kun én mand, der for alvor tog europæisk samarbejde i sin mund og talte for EF, det var lederen af det kommunistiske parti i Italien. Man skal altså forstå, at dér, hvor man taler arbejderens sag — og det tvivler jeg ikke om at det kommunistiske partis formand i Italien gør — dér talte han for at blive i EF og gøre en indsats dér.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard: Det var let kost, hr. Morten Lange serverede om det meget alvorlige problem, der knytter sig til foreningsbækampelse. Vi fik at vide, at der ikke var sket noget inden for rammen af EF, og det er vel rigtigt, sådan som der er sket alt for lidt over hele verden. Men spørgsmålet er jo, hvordan det problem i det hele taget kan løses. Hvis man blot lejlighedsvis beskæftiger sig med industrier og deres praktiske muligheder, så ved man, at det, der er det tyngende problem, er hensynet til, om man kan påtage sig de omkostninger og alligevel klare sig konkurrencemæssigt. Man kan vel ikke undgå at drage den konsekvens, at disse muligheder vil blive betydelig bedret inden for rammen af EF, hvor man vil være i stand til at træffe aftaler branchevis om disse forhold og derved undgå den konsekvens, som så mange frygter. Det er rigtigt, der ikke er sket noget eller nok endnu, men skal der ske noget, ja, så må det ske inden for rammen af EF og ikke udenfor, hvis man vil nå en alvorlig løsning på et alvorligt problem.

(Kort bemærkning).

Bendix: Jeg hæftede mig ved, at hr. Morten Lange mente, at vi her i slutfasen af